

Писа, Писа, Писана

Писа, Писа, Писана,
Обиколи тавана,
Па се спуствна въ мазето
И намери гърнето
Съ чиста, сладка сметана.

Видѣха я децата,
Затичаха въ махлата.
Баба тамо зърнаха,
Новина ѝ казаха:
„Писа, Писа Писана,
Облизала сметана“!

— Леле Боже, що стана! —
Писна баба горкана.
Па улови Писана,
Па заудря, зарита,
Направи я на пита.
Писа, Писа, Писана.
Едвамъ жива остана,
Съ мжка вѣнъ се извлѣче,
На слънце се припече,
Забърса си мустака
И горчиво заплака.